

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 27 sierpnia 2024 r.

DIH-2.707.28.2024.PS

DECYZJA DIH-2 NR 23.2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej zwanej: kpa, w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2024 r. poz. 1209), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), dalej zwanej: ustawą o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 8 lipca 2024 r., złożonego przez pełnomocnika „WATIS Sp. z o.o. z siedzibą w Strzałkowie (dalej: „Przedsiębiorca”, Strona” lub „Spółka”) od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 24 czerwca 2024 r. (sygn. D/KA.NR.8361.26.2024), nakładającej na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, całkowitej kwoty 2.693,00 zł stanowiącej równowartość przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o kodzie 0268/24/4750, zgodnie z protokołem z badań Nr 194/PP/2024, **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

W trakcie kontroli przeprowadzonej 13 lutego 2024 r. na stacji paliw należącej do ww. Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej: Wielkopolski WIH” lub „organ pierwszej instancji”) pobrali do badań z partii liczącej 4287 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 0268/24/4750 i próbkę kontrolną numer 6925/24/4750 w ilości 4 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr D/KA.NR.8361.26.2024. Kontrola odbywała się w obecności

pracownika stacji uznanego za osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa zgodnie z art. 97 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061). Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych okazano legitymacje i pouczone osobę czynną o możliwości uczestnictwa w czynnościach kontrolnych i uprawnieniu do podpisania protokołu kontroli. Inspektorzy okazali również upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz zapoznali z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

Następnie inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH, przekazali 14 lutego 2024 r. próbkę oleju napędowego nr 0268/24/4750 i próbkę kontrolną nr 6925/24/4750 do akredytowanego, niezależnego Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia próbki do badania nr 38/PP/2024.

W związku z nieobecnością w trakcie kontroli osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, przy piśmie z 14 lutego 2024 r. Wielkopolski WIIH przekazał Stronie dokumenty kontroli w postaci upoważnienia do kontroli, protokołu kontroli oraz protokołu pobrania próbek paliw. Strona odebrała pismo 20 lutego 2024 r. W treści protokołu kontroli Strona została pouczone o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej uprawnieniu do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona prawidłowo pouczone o możliwości zgłoszenia uwag nie skorzystała z przysługujących uprawnień.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 149/PP/2024) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 0268/24/4750), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 obowiązującego w dniu kontroli rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 26 czerwca 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1018), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr temperatura zapłonu, którego wynik badania wyniósł 52,0°C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55,0°C.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 1 marca 2024 r., inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH, poinformowali obecnego w trakcie kontroli prokurenta Spółki upoważnionego do reprezentacji przedsiębiorcy o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 13 lutego 2024 r. o numerze 0268/24/4750, przekazali protokół z badań nr 149/PP/2024 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 6925/24/4750, pobranej w toku kontroli 13 lutego 2024 r oraz o kosztach tego badania. W treści protokołu kontroli Strona została pouczone o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej uprawnieniu do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

Strona pismem z 6 marca 2024 r. złożyła wniosek o zbadanie próbki kontrolnej nr 6925/24/4750.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Łukasiewicz Przemysłowy Instytut Motoryzacji (sprawozdanie z badań BLN.059.24B z 18 marca 2024 r.) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 13 lutego 2024 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 6925/24/4750), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr temperatura zapłonu, którego wynik badania wyniósł 50,0°C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55°C.

Pismem z 15 kwietnia 2024 r. Wielkopolski WIIH poinformował Stronę o wynikach badań próbki kontrolnej oleju napędowego pobranego 13 lutego 2024 r. o numerze 6925/24/4750, oraz przekazał egzemplarz sprawozdania z badań BLN.059.24B.

Pismem z 20 maja 2024 r. Wielkopolski WIIH zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa ciekłego, przeznaczonej do badań, na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W treści pisma poinformowano Stronę, że na podstawie art. 10 § 1 kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Strona pismo odebrała 24 maja 2024 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją z 24 czerwca 2024 r. (sygn. D/KA.NR.8361.26.2024), Wielkopolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, całkowitej kwoty 2.693,00 zł stanowiącej równowartość przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o kodzie 0268/24/4750. Strona decyzję odebrała 26 czerwca 2024 r.

Pismem z 8 lipca 2014 r., Pełnomocnik Strony wniósł odwołanie od decyzji Wielkopolskiego WIIH z 24 czerwca 2024 r. (sygn. D/KA.NR.8361.26.2024), wnosząc o jej uchylenie i odstąpienie od obciążania Spółki kosztami przeprowadzonych badań ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Pełnomocnik decyzji zarzucił naruszenie:

- art. 24 ust. 1a i ust. 4a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez ich bezpodstawne zastosowanie oraz poprzez oparcie rozstrzygnięcia na wynikach badań przeprowadzonych z naruszeniem obowiązujących przepisów, nie dających tym samym pewności, że ich wynik jest prawidłowy,
- art. 7 kpa, poprzez zaniechanie czynności mających na celu dokładne wyjaśnienie stanu

- faktycznego co doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o nieprawdziwe ustalenia faktyczne,
- art. 8 kpa, polegające na podejmowaniu działań, które w żaden sposób nie mogą przyczynić się do pogłębienia zaufania obywateli do organów Państwa, poprzez:
 - a) wydanie rozstrzygnięcia w sytuacji niedostatecznego wyjaśnienia stanu faktycznego,
 - b) wydanie rozstrzygnięcia w oparciu o wyniki badań przeprowadzone z naruszeniem obowiązujących przepisów, nie dające tym samym pewności, że ich wynik jest prawidłowy,
 - art. 9 kpa, polegające na niedostatecznym, niejasnym i nieprecyzyjnym poinformowaniu o motywach rozstrzygnięcia,
 - art. 77 kpa, poprzez brak zebrania całego dostępnego materiału dowodowego potrzebnego do ustalenia okoliczności faktycznych sprawy, co doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o nieprawdziwe ustalenia faktyczne,
 - art. 80 kpa poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny materiału dowodowego oraz dokonanie wybiórczej oceny tego materiału,
 - postanowień rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych poprzez oparcie rozstrzygnięcia na wynikach badań przeprowadzonych z naruszeniem obowiązujących przepisów, nie dających tym samym pewności, że ich wynik jest prawidłowy, a w szczególności bez ustalenia, czy w trakcie poboru próbek zapewniono realizację wymogów określonych w załączniku „Sposób pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” ponadto poprzez ręczne pobieranie próbek, uznanie nieprofesjonalnego sposobu pobierania próbek, który miał istotny wpływ na wynik badań jakości paliwa, co z kolei miało istotny wpływ na treść decyzji.

Pełnomocnik w uzasadnieniu wskazał, że dokument ustalający wysokość kosztów badań o numerze 4/2024 rok, zawiera 13 pozycji dotyczących różnych badań pobranego paliwa. Jednakże jak wynika ze skarżonej decyzji, pomimo przeprowadzenia 13 badań dotyczących 13 parametrów pobranej próbki paliwa, tylko jedno badanie - jeden parametr, tj. temperatura zapłonu wykazała przekroczenie obowiązujących norm. Koszt badania w tym zakresie wyniósł 115 PLN.

Pełnomocnik przywołał art. 24 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który wskazuje wprost, że jeżeli przeprowadzone badanie wykazało niespełnienie wymagań jakościowych, to na kontrolowanego może być nałożony obowiązek uiszczenia kwoty przeprowadzonego badania. Przepis jednak wyraźnie wskazuje, że kosztami badań kontrolowany może być obciążony tylko wówczas, gdy paliwo nie spełnia wymagań jakościowych.

Zdaniem Pełnomocnika nie można zatem przyjąć za zasadne i zgodne z treścią przywołanej normy obciążenie Spółki kosztami tych przeprowadzonych badań, których wyniki były prawidłowe i wskazywały na spełnienie przez badaną próbkę wymagań jakościowych, gdyż w przedmiotowej sprawie 12 z 13 przeprowadzonych badań dało wynik prawidłowy. Tylko jedno badanie, w zakresie temperatury zapłonu, (którego koszt stanowił jedynie 115 PLN) wykazało nieprawidłowości, a zatem stosując liberalny zapis przywołanego przepisu ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, należy uznać, że tylko wynik badania w zakresie temperatury zapłonu - jako wykazujący nieprawidłowość - winien zostać przerzucony na skarżącą Spółkę. Pełnomocnik wskazał, że z powyższych względów decyzja rażąco narusza obowiązujące przepisy prawa w zakresie obciążenia Przedsiębiorcy kosztami badań, których wyniki nie wskazują na nieprawidłowości.

Zdaniem Pełnomocnika decyzja winna ulec uchyleniu także z powodu naruszenia szczegółowo określonych procedur poboru próbek, których naruszenie skutkuje utratą przymiotu wiarygodności i rzetelności przeprowadzonych badań. Sporządzony 13 lutego 2024 r. protokół kontroli numer D/KA.NR.8361.26.2024 nie potwierdza, że przy pobieraniu przedmiotowych próbek:

1. próbkę pobrano przy użyciu odpowiednich przyrządów do pobierania próbek zgodnie z normą PN-EN ISO 14275 i pkt. 2.2.1 załącznika do rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych;
2. pojemniki na próbki spełniały wymagania z pkt. 1. 4.1 - 1.4.9 ww. załącznika;
3. nie wskazano zapisów wskazań licznika paliwa na odmierzaczu (pkt. 2.5).

Protokół kontroli nie wskazuje jaki był sposób poboru próbek i przy użyciu jakich urządzeń pobrano próbki. Powielenie przepisów załącznika do ww. rozporządzenia na Stronie 2 nie pozwala nawet na stwierdzenie, czy próbki pobrano ze zbiornika, czy przy użyciu odmierzacza, czy może w inny sposób. A zatem nie można uznać, że sporządzone przy czynności poboru próbek dokumenty i protokoły potwierdzają, że sposób poboru odpowiadał szczegółowym wymaganiom określonym w przywołanych przepisów dlatego też nie można stwierdzić, że wynik przeprowadzonych badań tak pobranych próbek jest miarodajny, rzetelny i prawidłowy.

Pismem z 24 lipca 2024 r. Wielkopolski WIIH przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na stacji paliw należącej do Przedsiębiorcy.

Pismem z 30 lipca 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i 13 sierpnia 2024 r. dokonała w Urzędzie przeglądu akt sprawy. Strona po przeglądzie akt nie przekazała swojego stanowiska.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także w rekreacyjnych jednostkach pływających.

Dokonując oceny niniejszej sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, opiera się na zgromadzonych w toku postępowania dowodach. Kluczowymi dowodami są wyniki badań próbek oleju napędowego, przeprowadzonych przez niezależne i akredytowane Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 149/PP/2024), które wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 13 lutego 2024 r. olej napędowy (o numerze próbki 0268/24/4750), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr temperatura zapłonu, którego wynik badania wyniósł 52°C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55,0°C. Przedsiębiorca złożył

wniosek o zbadanie próbki kontrolnej nr 6925/24/4750, w przypadku której akredytowane niezależne laboratorium Łukasiewicz Przemysłowy Instytut Motoryzacji wykazało, że temperatura zapłonu była na poziomie 50,0°C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55,0°C (sprawozdanie z badań BLN.059.24B z 18 marca 2024 r.). Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż badania próbek oleju napędowego, pobranego 13 lutego 2024 r., (zarówno próbki, jak i próbki kontrolnej), wykazały jednoznacznie, że nie spełniał on wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr temperatura zapłonu.

W takiej sytuacji zastosowanie ma przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż badania laboratoryjne w sposób jednoznaczny wykazały, iż paliwo pobrane 13 lutego 2024 r., nie spełniało wymagań jakościowych w zakresie parametru - temperatura zapłonu. Zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji powołanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. Wydając zatem decyzję z 24 czerwca 2024 r. (sygn. D/KA.NR.8361.26.2024), Wielkopolski WIIH wypełnił dyspozycję art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do stanowiska Strony zawartego w odwołaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyjaśnia, co następuje.

Na wstępie należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u Przedsiębiorcy. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej, która prowadzi kontrole. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga - próbka kontrolna - na wniosek kontrolowanego. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. A zatem, w sytuacji, gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, cytowany przepis obliguje wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Obowiązek ten dotyczy każdego przypadku, kiedy badania wykazały niewłaściwą jakość paliwa, niezależnie od ilości naruszonych parametrów i skali tych naruszeń.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, a po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej jej badanie wykaże, że paliwo spełnia przedmiotowe wymagania, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W niniejszej sprawie, badanie oleju napędowego, tj. próbki nr 0268/24/4750 i próbki

kontrolnej nr 6925/24/4750, wykazało jednoznacznie, że nie spełniał on wymagań jakościowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia ponadto, że zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbki, a w przypadku gdy badania próbki wykonano w laboratorium prowadzonym przez Inspekcję Handlową - na podstawie ustaleń kierownika tego laboratorium. W tym miejscu wypada dodać, że w niniejszym postępowaniu organ I instancji ustalił wysokość należności w oparciu o zestawienie kosztów z 20 lutego 2024 r. nr 4/2024 rok wydane przez Naczelnika Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o Inspekcji Handlowej do zakresu działania Prezesa Urzędu należy prowadzenie laboratoriów kontrolno-analitycznych Inspekcji. Z ww. zestawienia wynika, że kwota 2.693,00 zł obejmuje łączny koszt badań poszczególnych parametrów, koszt oceny wyników oraz koszt sporządzenia sprawozdania z badań. Tym samym ustalenia organu I instancji w zakresie wysokości należności, którą Przedsiębiorca powinien uiścić, były jak najbardziej prawidłowe oraz zgodne z obowiązującymi przepisami. W decyzji D/KA.NR.8361.26.2024 z 24 czerwca 2024 r. organ przywołał przepisy art. 24 ust. 1 i ust. 4 ustawy, a nie - jak podnosi Pełnomocnik Przedsiębiorcy - art. 24 ust. 1a i ust. 4a ustawy, które nie mają zastosowania w przypadku paliw ciekłych. Art. 24 ust. 1 ustawy jednoznacznie wskazuje, że wystarczającą i jedyną przesłanką obciążenia kontrolowanego kwotą stanowiącą równowartość przeprowadzonych badań jest negatywny wynik badań wskazujących, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela w pełni pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażony w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w wyroku: II GSK 307/15 z 4 sierpnia 2016 r., iż „Należy zgodzić się z Sądem I instancji, że w świetle przepisów prawnych, określających zasady obciążenia podmiotu kontrolowanego kosztami badań paliwa wystarczającą i jedyną przesłanką obciążenia tymi kosztami jest negatywny wynik badań, wskazujących, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw reguluje wyczerpująco, dla potrzeb obciążania kosztami badań paliwa, procedurę badań obejmującą dwa badania: próbki podstawowej, wykonane przez laboratorium prowadzone przez Inspekcję Handlową i na wniosek kontrolowanego - badanie próbki kontrolnej, wykonane przez akredytowane laboratorium. Przesłanką obciążenia podmiotu kontrolowanego kosztami badań jest negatywny wynik badania próbki podstawowej, jeżeli kontrolowany wnioskował o zbadanie próbki kontrolnej - potwierdzony negatywnym

wynikiem badania próbki kontrolnej.”.

Nie można się zgodzić ze stanowiskiem wnoszącego odwołanie, że tylko jeden parametr nie spełnia wymagań jakościowych, a pozostałe mieszczą się w normie i w związku z tym należy obciążyć przedsiębiorcę tylko kosztem przedmiotowego badania. Należy jednoznacznie wskazać, że paliwo, w którym stwierdzono przekroczenie choćby jednego parametru w zakresie wymagań określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, nie spełnia wymagań jakościowych. Strona błędnie wskazuje, że badania poszczególnych parametrów tej samej próbki stanowią odrębne badania. Literalne brzmienie przepisu art. 24 ust. 1 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazuje na brak możliwości wyodrębniania poszczególnych parametrów badania. Przepis ten nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia równowartości kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań. W przepisie tym mowa o kosztach w ujęciu całościowym, gdyż jak wskazano powyżej, paliwo ciekłe nie spełnia wymagań jakościowych w przypadku stwierdzenia naruszenia jednego parametru, innymi słowy nie jest możliwe stwierdzenie „częściowego” spełnienia norm jakościowych pobranej do badań próbki paliwa.

Odnosząc się do zarzutów odwołania, dotyczących procedury pobrania próbek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, iż inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Stosownie do postanowień art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki. Cytowany przepis nie pozostawia zatem wątpliwości, iż do badań pobierane są dwie próbki, próbka i próbka kontrolna, co miało miejsce w niniejszej sprawie, w trakcie kontroli 13 lutego 2024 r. Zgodnie z art. 22 ust. 1 ww. ustawy, inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych. Badaniu z urzędu podlega próbka, zaś próbka kontrolna badana jest jedynie na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy, z której to możliwości Strona skorzystała.

Cytowane powyżej przepisy nie pozostawiają wątpliwości zarówno co do sposobu pobierania próbek, ich ilości, jak i trybu postępowania z pobranymi próbkami. Nie ulega także wątpliwości, że pobrania próbek w toku kontroli 13 lutego 2024 r. dokonano z zachowaniem obowiązujących przepisów i procedur.

Odnosząc się do zarzutu, że nie wskazano jaki był sposób poboru próbek i przy użyciu jakich urządzeń pobrano próbki oleju napędowego, nie sposób wspomnieć, że kontrola w 13 lutego 2024 r. odbyła się na ogólnodostępnej stacji paliw. Próbki oleju napędowego zostały pobrane przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH z dystrybutora (odmierzacza), z którego tankują paliwo konsumenci na kontrolowanej stacji, co wskazano w protokole kontroli na karcie nr 2. Procedura pobrania próbek została opisana na str. 2 pkt 2 protokołu pobrania próbek. Szczegóły zawarto w kolumnie 6 tabeli znajdującej się na stronie nr 1 protokołu pobrania próbek paliw D/KA.NR.8361.26.2024. Wskazano, że poboru dokonano z odmierzacza oleju napędowego ON B7 dystrybutora wielopaliwowego na stanowisku 3 kontrolowanej stacji paliw. W przedmiotowej kontroli zastosowanie miała procedura pobierania próbek paliw z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa (dystrybutora, odmierzacza), która nie przewiduje zastosowania dodatkowych przyrządów.

O wyborze sposobu poboru próbki każdorazowo rozstrzyga cel ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw określony w art. 3 ust. 1. Skoro paliwa powinny spełniać wymagania jakościowe ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, zatem wymagania stawiane paliwu tankowanemu przez konsumentów, winny dotyczyć właśnie tego paliwa, które jest tankowane przez ostatecznego odbiorcę z dystrybutora. Nie ma bowiem możliwości, aby konsument zatankował paliwo bezpośrednio ze zbiornika. Kierując się ochroną interesów konsumentów za prawidłową należy uznać zasadę, że na stacjach paliw próbki pobierane są z odmierzacza, tak jak to czynią konsumenci. Ponadto, ponieważ zakres kontroli jakości paliw obejmuje również paliwa oferowane w hurtowniach, w obrocie hurtowym zasadne jest pobieranie próbek paliw ze zbiornika, bowiem w tym przypadku to ze zbiornika konfekcjonowane jest paliwo do cystern samochodowych a następnie do stacji paliwowych. Powyższa zasada została uznana za prawidłową także przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie czemu dał wyraz w uzasadnieniach wyroków z : 9.01.2019 r. sygn. VI SA/Wa 1935/18, 13.04.2018 r. sygn. VI SA/Wa 2542/17 oraz z 7.04.2016 r. sygn. VI SA/Wa 2574/15. Odnosząc się do zarzutu, że w treści protokołu kontroli D/KA.NR.8361.26.2024 nie potwierdzono, że pojemniki na próbki spełniały wymagania z pkt. 1.4.1-1.4.9 załącznika, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że inspektorzy posługują się atestowanymi pojemnikami metalowymi o pojemności 5 l. Pojemniki na próbki są podczas kontroli okazywane osobie, w obecności której dokonywany jest pobór prób paliwa- w

oświadczeniu z 13 lutego 2024 r. pracownik stacji (osoba czynna w loku w obecności, której prowadzona była kontrola) oświadczyła, że pojemniki przeznaczone do pobrania próbek paliw ciekłych do badań laboratoryjnych są schłodzone, czyste i suche oraz, że była cały czas obecna przy pobieraniu próbek i dalszych czynnościach związanych z pobieraniem próbek paliw.

W protokole wskazano, że poboru dokonano w oparciu o postanowienia rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Protokół przyjęcia próbki paliwa, wystawiany przez laboratorium podczas przyjęcia próbek do badań wskazuje, że pojemniki stanowiły puszki metalowe, były szczelne, schłodzone, a zabezpieczenia próbki były prawidłowe. Należy także dodać, że z protokołu przyjęcia próbek do badań, tj. protokołu z 14 lutego 2024 r., nr 38/PP/2024 wynika jednoznacznie, że próbki dostarczono do laboratorium w szczelnych pojemnikach oraz odpowiednio zabezpieczone i zostały one przyjęte do badań bez uwag.

Pełnomocnik zarzucił, iż nie wskazano zapisów wskazań licznika paliwa na odmierzaczu.

Wyjaśnić należy, że w przypadku odmierzacza, za pomocą którego pobrano paliwo występuje licznik elektroniczny. Licznik odmierzacza przed każdym tankowaniem wskazuje 0,00. Do przelania paliwa zgodnie z ww. rozporządzeniem użyto równe 4 litry paliwa, ponowne podniesienie odmierzacza powoduje wyzerowanie jego licznika. Tak więc licznik wskazywał ponownie 0,00.

W treści protokołu kontroli z 13 lutego 2024 r. oraz 1 marca 2024 r. Strona została pouczone o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej uprawnieniu do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona przez cały czas trwania niniejszego postępowania, nie skorzystała ze swoich praw i nie wniosła uwag w zakresie naruszenia procedur poboru próbek. Opisana w protokole kontroli procedura była zgodna ze stanem faktycznym.

Odnosząc się do zarzutu Strony naruszenia art. 7 kpa w związku z art. 77 § 1 kpa, art. 80 kpa oraz art. 8 kpa, art. 9 poprzez nieuwzględnienie wszechstronnego materiału dowodowego i nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy i w konsekwencji bezpodstawne nałożenie zwrotu kosztów za badania laboratoryjne, należy stwierdzić co następuje. Organ odwoławczy wskazuje, że wyrażona w art. 7 kpa zasada odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. W myśl art. 7 kpa w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek Stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Jak słusznie wyjaśnił

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku wydanym w innej sprawie z artykułu 7 kpa wynika, że „organy administracji mają obowiązek podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Obowiązek organów administracji polega na przeprowadzaniu czynności, które są niezbędne do wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy nie zaś wszelkich czynności, których przeprowadzenia żąda strona postępowania. Oceny materiału dowodowego nie można uznać za ocenę dowolną i wykraczającą poza granicę swobodnej oceny dowodów jeżeli nie narusza ona zasad logiki, jak również nie jest sprzeczna z doświadczeniem życiowym. Możliwość przedstawienia przez stronę odmiennej oceny materiału dowodowego nie oznacza, że ocena, której dokonały organy administracji [...], jest oceną błędną” (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 listopada 2021 r. sygn. akt II OSK 3631/18, Legalis nr 2654501).

Zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Zgodnie z art. 80 kpa organ ocenił na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Wielkopolski WIIH oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli nr D/KA.NR.8361.26.2024 oraz sprawozdania z badań laboratoryjnych. Badania laboratoryjne oleju napędowego, tj. próbki nr 0268/24/4750 i próbki kontrolnej nr 6925/24/4750, jednoznacznie wykazały, że nie spełnia on wymagań jakościowych.

Zgodnie z art. 8 kpa organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 24 czerwca 2022 r., I GSK 2663/18 jasno wskazał że „z zasady wyrażonej w art. 8 kpa wynika przede wszystkim wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej, co jest zasadniczą treścią zasady praworządności. Tylko postępowanie odpowiadające takim wymogom i decyzje wydane w wyniku postępowania tak ukształtowanego mogą wzbudzać zaufanie obywateli do władzy publicznej nawet wtedy, gdy decyzje administracyjne nie uwzględniają ich żądań”. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Wielkopolski WIIH, wypełnił znamiona art. 8 kpa - organ informował Stronę o każdym etapie postępowania umożliwiając jej wypowiedzenia się w sprawie a także wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 Kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną. Zgodnie z art. 9 kpa organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego

informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Inspektorzy WIIH przekazali Stronie pouczenia o prawach i obowiązkach kontrolowanego już na wstępie kontroli, także w protokołach kontroli pouczyli o prawie do zgłoszenia uwag oraz we wszczęciu postępowania wskazywano Stronie jej prawa. Ponadto informowano o etapach czynności kontrolnych oraz postępowania administracyjnego. Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu ochrony Konkurencji i Konsumentów uważa, że zarzut Pełnomocnika jest nietrafiony.

Wielkopolski WIIH zgromadził kompletny materiał dowodowy, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności związane ze sprawą zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, w oparciu m.in. o wyniki badań stwierdzone protokołem z badań nr 149/PP/2024 z 20 lutego 2024 r. oraz sprawozdaniem z badań BLN.059.24B z 18 marca 2024 r., że pobrana próbka paliwa ciekłego nie spełniała wymagań jakościowych w zakresie parametru temperatura zapłonu, w związku z czym Wielkopolski WIIH zasadnie wydał decyzję w oparciu o art. 24 ust. 1 ustawy.

Podsumowując, należy stwierdzić, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, udokumentowany wynikami badań, wykonanych przez akredytowane i niezależne laboratoria, nie pozostawia wątpliwości, iż oferowany przez Przedsiębiorcę w dniu kontroli olej napędowy, nie spełniał wymagań jakościowych w zakresie parametru temperatura zapłonu. Zgodnie zatem z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Strona jest zobowiązana do uiszczenia na rachunek Wielkopolskiego WIIH kwoty 2. 693,00 zł, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa ciekłego (oleju napędowego).

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Wielkopolskiego WIIH z 24 czerwca 2024 r. (sygn. D/KA.NR.8361.26.2024).

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę

należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r., poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [xxxxxxx]
- 2) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.